

13. møde

Onsdag den 30. oktober 1985 kl. 13.00

Dagsorden:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til miljøministeren [om regeringens prioriteringer i miljøpolitikken].

Af Leif Hermann (SF), Ritt Bjerregaard (S), Lone Dybkjær (RV) og Lenger (VS).

2) Spørgsmål til ministrene.

3) Første behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde og civilforsvarslov. (Det civile arbejdes varighed m.v.).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Refusionsmæssig ligestilling af flygtninge).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

Meddelelser fra formanden:

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

I skrivelse af g.d. meddeler ministeren for skatter og afgifter, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradrag for repræsentationsudgifter).

(Lovforslag nr. L 51).

I skrivelse af d.d. meddeler kirkeministeren, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m.

(Lovforslag nr. L 54).

Medlemmer af folketinget Dohrmann (FP), Ove Jensen (FP), Pia Kjærsgaard (FP) og Poulsgaard (FP) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om bunden opsparing.

(Lovforslag nr. L 53).

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradrag for repræsentationsudgifter).

(Lovforslag nr. L 51).

Lovforslaget går ud på at begrænse fradragsretten for udgifter til repræsentation. Efter forslaget begrænses fradragsretten fra 1. januar 1986 til 75 pct. og fra 1. januar 1987 til 25 pct. af de afholdte repræsentationsudgifter.

Lovforslaget fremsættes som et led i skattereformaften mellem regeringen, socialdemokratiet og det radikale venstre.

En begrænsning af repræsentationsfradraget må anses for et nødvendigt og i virkeligheden beskedent indgreb over for erhvervslivet som helhed, når henses til de betydelige fordele, som i øvrigt er forbundet med skattereformen.

Repræsentationsudgifter er efter de gældende regler fuldt fradragsberettigede. Efter lovforslaget bliver det derfor nødvendigt at sondre mellem repræsentationsudgifter med begrænset fradragsret og andre driftsomkostninger med fuld fradragsret som f.eks. reklame- og andre salgskomkostninger. For at der er tale om repræsentation, må udgiften være afholdt over for personer, der ikke er knyttet som medarbejdere til erhvervsvirksomheden. Der vil derfor også skulle foretages en afgrænsning over for udgifter til personalegoder.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m.

(Lovforslag nr. L 54).

Lovforslaget har til formål at forenkle og systematisere bestemmelserne om bestyrelse og brug af folkekirkens kirker og om kirkelig betjening af folkekirkens menigheder. De gældende bestemmelser findes i to love fra 1922: lov om kirkers bestyrelse m.m. (i det følgende kaldet bestyrelsesloven) og lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m.m. (i det følgende kaldet brugsloven).

I 1973 nedsatte kirkeminister Dorte Bennedsen en arbejdsgruppe, der fik til opgave at overveje, om der burde gennemføres en liberalisering af brugslovens bestemmelser om, til hvilke formål folkekirkens kirker kan benyttes. Endvidere skulle arbejdsgruppen bl.a. foretage en kritisk gennemgang af lovens regler om sognebåndsløsning.

Arbejdsgruppen afgav i 1976 en betænkning, der indeholder et udkast til lov om kirkers brug og kirkelig betjening. Fremkomsten af betænkningen resulterede imidlertid ikke i noget lovgivningsinitiativ, bl.a. fordi de udtalelser, som ministeriet indhentedede fra kirkelige myndigheder og organisationer, viste, at der herskede delte meninger først og fremmest med hensyn til den foreslåede liberalisering af reglerne om brug af kirkerne, men også med hensyn til den foreslåede ændring af sognebåndsløsningsinstituttet.

I de senere år er der opstået tvivl om forståelsen af visse bestemmelser i den gældende brugslov. Dette sammen med ønsket om at lade lovens bestemmelser tilpasse til nutidens forhold danner baggrund for fremsættelsen af det foreliggende forslag til bestyrelse og brug af folkekirkens kirker m.m. Betænkningens lovudkast har i vidt omfang dannet grundlag for lovudkastet, som tillige bygger på de endnu gældende bestemmelser i bestyrelsesloven.

Lovforslaget medfører ingen afgørende ændringer i den bestående retstilstand, men

betegner først og fremmest en forenkling, systematisering og sproglig ajourføring af bestemmelserne i de to love.

Lovforslagets kapitel 1 indeholder bestemmelser om kirkers bestyrelse, stort set svarende til de gældende bestemmelser i bestyrelsesloven. I kapitlet er endvidere optaget regler om kirkers overgang til selveje. Reglerne er i overensstemmelse med gældende praksis, hvilket muliggør en længe ønsket ophævelse af de sidste bestemmelser i tiendeafløsningslovene fra 1903 og 1928.

Hvad angår bestemmelserne i kapitel 2 om kirkers brug, er der særlig grund til at fremhæve, at forslaget ikke – som foreslået i betænkningens lovudkast – giver mulighed for verdslig benyttelse af det indviede kirkerum. I de senere år er der opført adskillige konfirmandstuebygninger med mødelokaler overalt i landet, og det må forventes, at denne udvikling vil fortsætte. Da disse bygninger vil kunne bruges til afholdelse af møder m.v., der efter brugsloven ikke kan finde sted i det indviede kirkerum, skønnes der ikke nu, som da betænkningen blev afgivet, at være samme behov for at anvende kirkerne til formål, som ikke har kirkelig karakter. Der bør heller ikke ses bort fra, at en sådan brug kan virke stødende på mange folkekirkemedlemmer.

I kapitel 3 om kirkelig betjening af folkekirkens menigheder foreslås det – som et led i regeringens bestræbelser for at forbedre den kirkelige betjening – at medlemmer af folkekirken, der ikke hører til sognemenigheden, men som har en særlig tilknytning til denne, har ret til kirkelig betjening i sognemenighedens kirke. Ifølge forslaget bemyndiges kirkeministeren til at fastsætte nærmere regler om, i hvilke tilfælde andre end sognemenighedens medlemmer skal have en sådan ret.

Lovforslaget indeholder ikke regler om sognebåndsløsning. En til tider livlig offentlig debat viser, at der i vide kredse er utilfredshed med den gældende brugslovs regler om sognebåndsløsning, men at der på den anden side ikke har kunnet opnås enighed om, hvorledes disse regler bør ændres. I konsekvens heraf foreslås de gældende regler i brugsloven opretholdt indtil videre. Det er meningen at lade et udvalg tage hele sognebåndsløsningsproblematikken op til fornyet overvejelse og stille forslag til eventuelle ændringer af de hidtil gældende regler. Udval-